

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119211076
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119211076.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: I. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. R. XX, zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Galanta, IČO: 51 412 802, Staničná 10, Galanta, o zaplatenie 2.364,71 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.019,25 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.019,25 Eur od 13. 02. 2020 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 70,78 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa svojou žalobou doručenu Okresnému súdu Trnava dňa 28. 11. 2019 domáhal zaplatenia sumy 2.364,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.364,71 Eur od 28. 04. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu odôvodnil žalobu tým, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., a žalovaná uzatvorili spolu dňa 15. 06. 2016 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej pôžičku vo výške 2.500 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke žalovaná mala splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 96,15 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3.461,40 Eur. Do dňa spisania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 480,75 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, právny predchodca žalobcu dňa 26. 02. 2017 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a poskytol jej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Žalovaná bola upozornená na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19. 04. 2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaný listom z 22. 04. 2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 2.364,71 Eur. Žalobca si týmto uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu v sume 277,28 Eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 2.845,46 Eur, ktorú sumu tvorí počet splátok 7, výška splátky 96,15 Eur, suma splátok (počet x výška) 673,06 Eur,

suma po zosplatnení 2.172,41 Eur, spolu istina 2.845,46 Eur. Nakoľko žalovaná uhradila celkom na zmluvu sumu 480,75 Eur, celková výška dlžnej sumy je 2.364,71 Eur (2.845,46 Eur - 480,75 Eur).

3. Okresný súd Trnava vo veci rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/106/2019-24 zo dňa 21. 01. 2020, proti ktorému podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote vecne odôvodnený odpor, preto súd uznesením, č. k. 12Csp/106/2019-45 zo dňa 06. 03. 2020, platobný rozkaz zrušil.

4. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu vzniesla z opatrnosti námietku premlčania. Ďalej uviedla, že žalobca nepreukázal, že suma úveru bola poukázaná na účet žalovanej, žalobca nepredložil výpis z úverového účtu. Poprela vznik zmluvy, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je neplatné. Zmluva je predtlačená, typová, formulárová a ako spotrebiteľka nemohla ovplyvniť jej obsah. Zmluva neobsahuje povinné náležitosti zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, rozdelenie splátok na výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, na základe čoho sa úver posudzuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa žalovanej nebol predmet zmluvy dojednaný určite a zrozumiteľne, keď v zmluve bolo dohodnuté poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 3.900 Eur, nesprávne bola uvedená aj celková výška úveru vo výške 3.269,10 Eur. Zmluvná odmena bola neprímerane vysoká, zabezpečenie v zmluve bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, rovnako tak aj výška zmluvnej pokuty v sume 17 Eur v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru dlhšom ako kalendárny mesiac. Neplatné je aj poistenie úveru. Ďalej žalovaná uviedla výpočet RPMN, poukázala na ročný úrok vo výške 18,66 %, keď podľa NBS úroky pre domácnosti a doba splácania od 1 do 5 rokov bez fixácie výška spotrebiteľského úroku v roku 2016 bola 11,32 %. Má za to, že jej osobné údaje boli zneužitá a jedná sa o trestný čin. Dôkazy priložené žalobcom sú sporné, sú fotokópiami. Žalovaná poukázala na rozhodovaciu činnosť súdov v spotrebiteľských veciach.

5. Právny predchodca žalobcu v rámci repliky uviedol, že s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 02. 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde je konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Právny predchodca žalobcu tiež poukázal na rozhodovaciu činnosť súdov. K originálom listín žalobca uviedol, že predloženie originálov by bolo nevhodné aj z dôvodu, že uzavretie úverovej zmluvy v konaní nie je sporné, pričom sa odvoláva aj na judikát Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 09. 2008, sp. zn. 1Cdo 90/2008. Vo vzťahu k hodnote RPMN právny predchodca žalobcu uviedol, že všetky obligatórne náležitosti zmluvy sú premietnuté do vzorca, ktorý je súčasťou čl. 7 zmluvných podmienok, s ktorými bola žalovaná riadne oboznámená.

6. V rámci dupliky žalovaná spochybnila aktívnu vecnú legitimitáciu právneho predchodcu žalobcu a zopakovala, že žalobca neosvedčil poskytnutie úveru, keď úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX nekorešponduje s prehľadom splátok a úhrad označeným číslom XXXXXXXX. Žalovaná zotrvala na svojich vyjadreniach uvádzaných v odpore proti platobnému rozkazu.

7. Okresný súd Trnava vydal dňa 16. 06. 2020 uznesenie, č. k. 12Csp/106/2019-76, ktorým pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava, IČO: 31 320 155, a na jej miesto vstupuje Intrum Slovakia, s. r. o., Bratislava, IČO: 35 831 154.

8. K vyjadreniu žalovanej doručeného súdu dňa 15. 05. 2020 (k duplike) žalobca uviedol, že zmluva o pôžičke spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K označeniu zmluvy uviedol, že identifikátor pod č. XXXXXXXX je interným identifikačným označením úveru poskytnutého žalovanej na základe v spore predloženej úverovej zmluvy zo dňa 15. 06. 2016. Uvedený identifikátor je používaný v informačnom systéme, ako aj vo všetkých dokumentoch súvisiacich s predloženou úverovou zmluvou (napr. predžalobná upomienka, prehľad splátok a úhrad). Bez ohľadu na formálne číselné označenie úverovej zmluvy, z predložených dôkazov niet pochyb, že nárok uplatnený v tomto spore pochádza z neplnenej úverovej zmluvy, ktorá bola priložená ako dôkaz k žalobe. Žalobca sa vyjadril aj k výške dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 18,66 %, ktorá výška odplaty neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty, keď zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 18,66 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MF SR v

súhrmných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2016 so stavom ku dňu 31. 03. 2016 vo výške 12,21 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MF SR v súhrmných informáciách o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2016 so stavom ku dňu 31. 03. 2016 vo výške 16,36 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná a v súlade so zákonom a dobrými mravmi. Tiež sa žalobca vyjadril k výpočtu RPMN a celkovej čiastke, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť pri riadnom splácaní úveru.

9. V podaní doručenom súdu dňa 03. 09. 2020 žalobca uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22. 04. 2017 bolo žalovanej zasielané obyčajnou poštovou zásielkou, preto nie je v objektívnych možnostiach žalobcu predložiť dôkaz preukazujúci jeho doručenie.

10. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval, súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti. Rovnako súd pojednával v neprítomnosti žalovanej, ktorá síce e-mailom doručeným súdu dňa 14. 09. 2020 o 08.48 hod. ospravedlnila svoju neúčasť na pojednávaní a súčasne požiadala o odročenie pojednávania, avšak neuviedla dôvod, pre ktorý by malo byť pojednávanie odročené. Keďže podľa názoru súdu v danom prípade neboli splnené podmienky na odročenie pojednávania, súd žiadosti splnomocnenej zástupkyne žalovanej nevyhovel.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, najmä notárskou zápisnicou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou a fotokópiou doručky k nej, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, odporom proti platobnému rozkazu, priemernými úrokovými mierami z úverov, replikou právneho predchodcu žalobcu, duplikou žalovanej, uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/106/2019-76 zo dňa 16. 06. 2020, oznámením o postúpení pohľadávky, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, žiadosťou o postúpenie a prevod, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného doručeného súdu dňa 15. 05. 2020, vyjadrením žalobcu doručeným súdu dňa 03. 09. 2020, výpisom z úverového účtu, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2016, vyjadrením splnomocneného zástupcu žalovanej na pojednávaní, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, pričom vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

12. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 15. 06. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej 15. 06. 2016 úver vo výške 2.500 Eur, pričom celková čiastka spojená s úverom mala predstavovať sumu 3.269,10 Eur pri výške mesačnej splátky 96,15 Eur a počte splátok 36. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 25,00 %, RPMN vo výške 18,66 % a priemerná RPMN vo výške 16,36 %. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20. 08. 2019. Žalovaná na uvedenú zmluvu uhradila celkom sumu vo výške 480,75 Eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 02. 2017 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú, aby bezodkladne, najneskôr do 05. 04. 2017, uhradila dlžnú sumu vo výške 288,45 Eur. Podaním zo dňa 22. 04. 2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru s tým, že ku dňu oznámenia dlžná čiastka predstavuje 2.557,34 Eur.

13. Splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že namieta plnomocenstvo, má za to, že je neplatná, pretože plná moc nebola udelená na daný spor, ani čo sa týka prejednávanej veci. Žaloba nebola riadne podaná, advokátska kancelária Gallo nemala plnomocenstvo na tento spor. Zmluva nie je podpísaná žalovanou, je neplatná odpočiatku, pretože nevznikla. Je sporné, že žalovanej bol vôbec poskytnutý úver, pretože ho nedojednávala v banke ani v prevádzke. Bol jej vhozený leták do schránky, na ktorý zatelefonovala. Povedali jej, že jej môžu poskytnúť úver, že si overia bonitu v sociálnej poisťovni, pretože je dôchodkyňa, samoživiteľka. Kuriér jej doniesol kartu. Žalovaná nevie, v akej výške jej bol úver poskytnutý, pravdepodobne žalovaná tou kartou platila. Ide o kartu č. XXXX XXXX XXXX XXXX, platnosť do XX/XX, vystavená na meno I. G.. Výpisy k tejto karte jej neboli poslané, žalovaná mala aj iné úvery. Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovanej doručeného súdu dňa 15. 05. 2020 (k duplike) popiera s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP. Uviedla, že rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15 sa nedá aplikovať na prejednávajúcu vec, súdu predkladá uznesenie Súdneho dvora EÚ C-76/10. Odplata v zmluve nebola dojednaná určito a zrozumiteľne a je v rozpore s dobrými mravmi. Pri úvere od 1 do 5 rokov je úroková sadzba 6,98 % v čase 6/2016 a priemerná sadzba je 7,20 %. Žalovaná popiera, že by v tomto období mala predstavovať 16,36 %. Zmluva je preto neplatná. Žalovaná bola a je dôchodkyňa,

pričom nebolo dojednané poistenie. Úver mal byť poistený, a preto je neplatný. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru považuje za neplatné, a to z dôvodu, že v predžalobnej upomienke sa uvádza nedoplatok na splátkach vo výške 288,45 Eur, pričom takýto dôkaz nie je v spise založený. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru sa uvádza nedoplatok vo výške 2.557,34 Eur. Ide o rozpor s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca, ak mal za to, že mal byť nedoplatok, bol oprávnený si žalovať sumu, ktorú oznámil v predžalobnej upomienke dňa 26. 02. 2017. Namietá tiež postúpenie pohľadávky, pretože živú pohľadávku nemožno postúpiť. Takéto postúpenie odporuje § 526 a § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

14. Podľa § 488 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

18. Podľa § 1 Zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku“) tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

19. Podľa § 2 písm. e) Zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

20. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

28. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

30. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

33. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

34. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka Zákom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná len sčasti.

36. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah strán sporu založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu Zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

37. Strany sporu uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej z titulu úveru sumu 2.500 Eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Poskytnutie úveru žalovanej mal súd preukázané i výpisom z úverového účtu, z ktorého je zrejmé, že žalovanej bol úver vo výške 2.500 Eur poskytnutý dňa 15. 06. 2016, a to prevodom na účet číslo Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v súlade s uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

38. Predmetná úverová zmluva bola uzatvorená formou zmluvy na diaľku v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, a to prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie - telefonicky. Uvedené potvrdil aj splnomocnený zástupca žalovanej, ktorý uviedol, že žalovaná úver nedojednávala v banke, ani v inej prevádzke, ale telefonicky na základe letáku vhoďeného do schránky, preto súd obranu žalovanej, že predmetná zmluva o úvere nie je podpísaná, a preto je neplatná, považuje len za účelovú obranu v snahe vyhnúť sa plneniu svojich záväzkov. Pokiaľ aj žalovaná sporovala, že by jej bol úver poskytnutý, súd túto obranu rovnako vyhodnotil len ako účelovú, keď súd mal listinnými dôkazmi, najmä výpisom z úverového účtu, preukázané, že úver vo výške 2.500 Eur bol žalovanej poskytnutý (a to na účet uvedený žalovanou), pričom z prehľadu splátok a úhrad je nepochybné, že žalovaná na zmluvu plnila celkom 480,75 Eur. Teda bolo by nelogické, že by žalovaná splácala úver, o ktorom ani nemala vedomosť, že by jej bol poskytnutý.

39. Zmluva o úvere uzatvorená medzi veriteľom a spotrebiteľom však neobsahuje náležitosti požadované Zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, konkrétne podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve je uvedená len jedna suma splátky, a to v sume 96,15 Eur k 20. dňu v mesiaci, t. j. nie je uvedená výška splátky v členení na istinu, úrok a poplatky. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy.

40. Súd ďalej zistil, že v zmluve nie je v zmysle § 9 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch uvedený pravdivý údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve sa uvádza, že ročná percentuálna miera nákladov činí 18,66 %. Podľa výpočtu vykonaného

súdom pri výške poskytnutého úveru 2.500 Eur, počte splátok 36 a mesačnej splátky vo výške 96,15 Eur sa ročná percentuálna miera nákladov rovná 24,15 %-ám.

41. Tiež súd uvádza, že údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie je uvedený v zmluve správne, keď podľa zmluvy celková čiastka spojená s úverom predstavuje sumu 3.269,10 Eur, avšak pri výške splátky 96,15 Eur a počte splátok 36 je celková čiastka spojená s úverom vo výške 3.461,40 Eur ako uvádza aj právny predchodca žalobcu v žalobe.

42. Súčasne je potrebné uviesť, že v zmluve nie sú uvedené ani všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN v zmysle citovaného ustanovenia a je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet s vysvetlivkami pre spotrebiteľa tak, aby bolo možné do matematického vzorca doplniť všetky údaje uvedené v zmluve, potrebné na jeho výpočet, a aby bolo možné overiť správnosť jeho výpočtu. Spotrebiteľ teda nemá možnosť preveriť správnosť výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom.

43. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) a písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a keďže zmluva obsahovala nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov v neprospech spotrebiteľa, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

44. Pokiaľ žalovaná, zastúpená splnomocneným zástupcom, sporovala postúpenie pohľadávky a namietala zosplatenie, uvádzala iba právne posúdenie, ale neuviedla žiadne skutkové tvrdenie, preto súd tvrdenie žalovanej vyhodnotil ako neúčinné popretie skutkových tvrdení.

45. Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka.

46. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

47. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

48. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

49. V konaní bolo preukázané, že žalobca sa stal na základe postúpenia pohľadávky nositeľom hmotnoprávnej aktívnej vecnej legitímácie, a preto je subjektom, ktorému prislúcha nárok uplatňovaný v tomto spore.

50. Žalobca súdu predložil rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok medzi pôvodným žalobcom Všeobecnou úverovou bankou, a. s., a žalobcom, ako aj oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanej. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasledujúce Občianskeho zákonníka zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsah nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu do majetku postupníka a obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník oznámi. Nemení sa nič na jeho postavení dlžníka, teda na jeho povinnosti dlh splatiť, ale postavenie dlžníka sa potom, ako mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky postúpenie oznámi, spôsobom predpokladaným v ustanovení § 526 Občianskeho zákonníka mení len v tom, že namiesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi. Pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obdo V/82/2005 zo dňa 28. 11. 2007). Z ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že v prípade, ak by postupca svoju notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplnil, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník. Na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky oznamuje bez toho, že by mu musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky

dlužníkovi preukázal. Preukázaním sa má na mysli predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlužníkovi. V danom prípade, pokiaľ aj právny predchodca žalobcu súdu nepredložil dôkaz o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej, súd má za to, že toto oznámenie bolo žalovanej doručené najneskôr dňom 23. 06. 2020 spolu s uznesením tunajšieho súdu, č. k. 12Csp/106/2019-76 zo dňa 16. 06. 2020, o pripustení zmeny subjektu konania na strane žalobcu. Súd vedený týmito úvahami mal za to, že v tomto konaní je žalobca aktívne vecne legitimovaný.

51. Čo sa týka námietky zosplatnenia úveru, súd mal preukázané, že predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 02. 2017, bola žalovaná právnym predchodcom žalobcu vyzvaná na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 288,45 Eur s upozornením, že ak do 05. 04. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2016, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., oprávnená úver zosplatiť. Predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňom 06. 03. 2017. Nakoľko žalovaná ani v dodatočnej poskytnutej lehote dlh nezaplatila, pristúpil právny predchodca žalobcu k zosplateniu úveru, ktorú skutočnosť oznámil žalovanej podaním zo dňa 22. 04. 2017. Súd má teda za to, že právny predchodca žalobcu pri zosplatení úveru postupoval správne, a teda nezistil, že by došlo k porušeniu ustanovení § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Navyiac oprávnenie vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru vyplýva tiež z článku IX., bodu 9, odseku 9.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

52. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení platnom od 05. 12. 2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlužníka, ktorý o premlčaní vedel.

53. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 a 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlužníka. Ak sa dlužník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

54. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

55. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

56. Podľa § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

57. Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

58. Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

59. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Použitie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlužníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčítu dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

60. Žalovaná v konaní z opatrnosti vznesla námietku premlčania nároku žalobcu, avšak túto bližšie nešpecifikovala.

61. Nakoľko žaloba bola podaná na súd za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05. 12. 2018, súd sa musel ex offa zaoberať možným premlčaním pohľadávky. Pred nadobudnutím účinnosti tejto novely dochádzalo v praxi k prípadom, keď si veriteľ uplatnil už premlčanú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na súde, pričom ak dlžník premlčanie nenamietal, súd veriteľovi pohľadávku priznal. Po nadobudnutí účinnosti novely, ktorou bolo doplnené ustanovenie § 54a (od 05. 12. 2018) už nie je možné vymáhať, t. j. uplatniť si na súde premlčanú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy, resp. v rozhodcovskom konaní alebo vymáhať v exekučnom konaní. Zároveň sa táto úprava z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti, vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t. j. na nároky uplatnené nielen dodávateľom, ale i spotrebiteľom. Súd z týchto dôvodov skúmal, či uplatnený nárok, resp. jeho časť, nie je premlčaný.

62. V danom prípade bolo dohodnuté plnenie v splátkach, v dohodnutých termínoch vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalovaná bola v omeškaní od splátky splatnej dňa 20. 12. 2016, veriteľ vyzval žalovanú na doplatenie dlžných splátok dňa 26. 02. 2017, následne úver dňa 19. 04. 2020 zosplatnil.

63. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda k zosplatneniu celej pohľadávky za predpokladu, že to bolo medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V predmetnom spotrebiteľskom vzťahu bolo medzi zmluvnými stranami právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka dohodnuté v článku IX., bodu 9, odseku 9.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

64. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu.

65. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Predchodca žalobcu úver zosplatnil dňa 19. 04. 2017 (čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad) a zosplatnenie následne oznámil žalovanej dňa 22. 04. 2017. Pokiaľ z právneho úkonu, ktorým došlo zo strany predchodcu žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nie je možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu len za podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K zosplatneniu dňa 19. 04. 2017 mohlo dôjsť len pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20. 12. 2016 (do omeškania sa žalovaná dostala dňom 21. 12. 2016 a lehota 3 mesiacov uplynula 21. 03. 2017 a splatnosť nasledujúcej splátky bola 20. 04. 2017).

66. Ak teda právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20. 12. 2016, začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky a uplynula dňa 20. 12. 2019. Žaloba bola podaná na súde dňa 28. 11. 2019, z čoho je zrejmé, že v danom prípade nedošlo k uplynutiu premlčacej doby zosplatnených splátok (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/739/2015 zo dňa 13. 04. 2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/283/2018 zo dňa 31. 07. 2019).

67. Žalovaná namietala tiež neplatnosť plnomocenstva udeleného právnym predchodcom žalobcu Advokátskej kancelárii Gallo, s. r. o., pretože nebolo udelené na prejednávajúcu vec.

68. Splnomocnenie je osobitným jednostranným úkonom zastúpenej strany, ktorým sa súdu a iným subjektom konania preukazuje existencia vzťahu zastúpenia a jeho rozsah. Zákon expressis verbis vyžaduje, aby bolo splnomocnenie udelené písomne. Obsahové náležitosti splnomocnenia nie sú taxatívne vymedzené. V zásade však musí tento úkon spĺňať základné požiadavky na určitosť a zrozumiteľnosť. Pokiaľ z textu písomného splnomocnenia nevyplýva, že je obmedzené iba na určité úkony, ide o splnomocnenie bez obmedzenia. Zástupca sa môže legitimovať aj tzv. všeobecným splnomocnením, ktoré ho generálne oprávňuje na zastupovanie strany vo všetkých súdnych konaniach, prípadne v určitých druhoch sporov. Takéto splnomocnenie možno uložiť do spisov súdnej správy

príslušného súdu (tzv. prezidiálne splnomocnenie) a v konkrétnom konaní sa naň odvolať. V opačnom prípade musí zástupca predložiť súdu všeobecné splnomocnenie v každom spore, v rámci ktorého bude stranu zastupovať, ako tomu bolo aj v súdenom prípade. Súd preto námietku žalovanej o neplatnosti plnomocenstva považoval za nedôvodnú.

69. Pokiaľ žalovaná neplatnosť predmetnej zmluvy odvodzovala od skutočnosti, že úver nebol poistený a vzhľadom na to, že žalovaná je dôchodkyňa, úver poistený byť mal, súdu nie je zrejmé, od čoho žalovaná toto svoje tvrdenie odvodzuje. Súd však dáva do pozornosti článok IV. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorého žalovaná poistenie odmieta.

70. Žalovaná tiež namietla platnosť predmetnej zmluvy o úvere s poukazom na výšku dojednanej odplaty a jej rozpor s dobrými mravmi. Súd sa však s touto argumentáciou z hľadiska nadbytočnosti nezaoberal. Aj v prípade, že by súd dospel k záveru, že dohodnutá výška úrokov v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zrejme neprímeraná a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, súd by považoval v zmysle § 41 Občianskeho zákonníka zmluvu o spotrebiteľskej úvere za neplatnú (absolútne) len v časti týkajúcej sa výšky úroku zo zmluvy, čo by malo potom za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný. Pričom súd v súdnej veci skonštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru už z dôvodov uvedených vyššie.

71. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (aktuálne stranami), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napr. rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

72. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriť právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinná platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

73. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

74. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 13. 02. 2020 bola vo výške 0,00 %.

75. Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že právny predchodca žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 15. 06. 2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovanej bola z titulu úveru poskytnutá čiastka 2.500 Eur, na zmluvu plnila celkom 480,75 Eur, ktorá skutočnosť nebola ani sporná. Žalobca požadoval úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 28. 04. 2017 do zaplatenia. Nakoľko žalobca nepreukázal, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo žalovanej riadne doručené, súd uvádza, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 13. 02. 2020, keď žaloba bola žalovanej doručená dňom 11. 02. 2020, nasledujúci deň, t. j. 12. 02. 2020, mohla žalovaná plniť a dňom 13. 02. 2020 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 13. 02. 2020.

76. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 2.019,25 Eur (2.500 Eur - 480,75 Eur), bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 13. 02. 2020, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 2.019,25 Eur od 13. 02. 2020 do zaplatenia.

77. Súd teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu z dôvodov uvedených vyššie vo výroku II. tohto rozsudku zamietol, a to v časti uplatnenej istiny ako aj príslušenstva.

78. V prípade, ak sa súd v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

79. Podľa § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

81. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

82. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 2.019,25 Eur s príslušenstvom, keď žalobca si uplatňoval sumu 2.364,71 Eur s príslušenstvom. V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 85,39 % (t. j. $2.019,25 \times 100 / 2.364,71$) a hrubý úspech žalovanej 14,61 % ($100 - 85,39$), teda čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 70,78 % ($85,39 - 14,61$). Súd potom prevažne úspešnému žalobcovi priznal vo výroku III. rozsudku náhradu trov konania v rozsahu 70,78 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.